

ministerielle vildledning har været et stort handicap i udvalgets arbejde. En række svar fra miljøstyrelsen virker ikke overbevisende, hverken i denne forbindelse eller i øvrigt.

Således stillede tidligere folketingsmedlem Svend Haugaard den 3. marts 1978 det spørgsmål i ugebladet Ingeniøren, om miljøstyrelsen i det hele taget var egnet til at vejlede folketingets miljøudvalg.

Svend Haugaard fastslog således:

»Der er i den løbende debat om siveanlæg m.v. her i bladet sat et spørgsmålstegn ved, om miljøstyrelsen er egnet til at vejlede folketingets miljøudvalg. Dette spørgsmålstegn er næppe sat uden grund.

Når man sammenligner de rapporter, som miljøstyrelsen må have sine oplysninger fra, med de kortfattede svar, der gives miljøudvalget, er det påfaldende, at man stærkt fremhæver ting, der kan være alarmerende og helt falder sammen med miljøstyrelsens meget restriktive opfattelse, mens man fortier eller stiller sig meget kritisk over for forhold, der kan tale for en lempelse af reglerne.

Dette fremgår f.eks. tydeligt af et svar fra miljøstyrelsen, januar 1978, j. nr. 202-27, til undertegnede i anledning af det radikale forslag om at nedsætte et særligt udvalg til at gennemføre en kritisk gennemgang af de administrative bestemmelser inden for hele miljøministeriets område. Sammenligner man dette svar med Hedeselskabets rapport, juni 1977, om undersøgelse af sivedræn – en undersøgelse, der er foretaget efter opfordring af miljøstyrelsen – er man ikke i tvivl om den manglende alsidighed i udvælgelsen af argumenter.

Ministeriet havde selv anmodet om eksempler på manglende rimelighed i administrationen. Der blev afleveret en længere liste, strækkende sig fra ølkasser, der ikke måtte stå på et købmandsgulv, til sivedræn, der på grund af byggeparcellens størrelse ikke kunne opnå de krævede 75 meters afstand.

De utilfredsstillende svar herpå førte til pres på ministeren for at få ham til at tage et initiativ til, at ministeriets administrative bestemmelser blev kritisk gennemgået med henblik på forenkling, fjernelse af unødvendige bestemmelser og fastsættelse af bestemte svarfrister. Debatten sluttede med, at ministeren afgav det ønskede løfte, men for at hjælpe ham lidt på vej og minde om, at det er

alvorligt ment, vedtog udvalget alligevel følgende tekst til betænkningen for de to love, der for øjeblikket er til behandling i miljøudvalget, levnedsmiddeloven og miljøloven:

Et flertal (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlem af udvalget) opfordrer miljøministeren til at arbejde for, at miljøloven administreres således, at der på områder, hvor sundhedsmæssige og miljømæssige forhold ikke anfægtes, ikke gribes ind over for normal erhvervsudøvelse. Med henblik herpå anmoder flertallet ministeren om at foranledige, at der foretages en kritisk gennemgang af de eksisterende administrative bestemmelser, herunder fastlæggelse af svarfrister for behandlingen af almindelige sager.

Måske er der alligevel håb om, at vi kan få fjernet de urimeligheder, der sætter lovene i miskredit hos befolkningen, og i stedet samle os om de rimelige. De miljømæssige hensyn vil afgjort blive styrket derved.«

Som et eksempel kan nævnes spørgsmål 121 fra udvalget og miljøministerens svar herpå:

»Spørgsmål:

Nogle spildevandsplaner er meget detaljerede, mens andre er meget overfladiske. For de sidstnævntes vedkommende vil adskillige lodsejere først, når kommunen er ved at lægge op til en ekspropriationsbeslutning, opdage, at spildevandsplanen indeholder et ekspropriativt indgreb over for dem. Indgreb af en karakter, der, såfremt de havde været de pågældende lodsejere bekendt, ville have udløst en klage til miljøstyrelsen over spildevandsplanen.

På denne baggrund bedes ministeren oplyse, om han finder det rimeligt, at sådanne lodsejere behandles væsentlig dårligere af myndighederne end lodsejere i helt tilsvarende situationer, alene med den forskel, at spildevandsplanerne er væsentlig mere konkretiserede.

Svar:

Spørgsmålet drejer sig formentlig om den situation, der opstår, når der skal ske en nærmere fastlæggelse af linjeføringen for spildevandsledninger, som skal betjene rensningsanlæg, omfattet af en kommunal spildevandsplan.